

Trethon András: Prinz Gyula laudációja

Elhangzott 2021.október 1-én, a Magyar Infektológiai és Klinikai Mikrobiológiai Társaság 48. Kongresszusán a Gerlóczy-émlékérem átadásakor

Prinz doktor rövid életrajza

A Hámán Kató Gimnáziumban érettségizett. 1975-ben szerzett diplomát Budapesten. 1980-ban belgyógyászatból, 1983-ban fertőző betegségekből nyert szakképesítést, majd Vietnamban a trópusi betegségeket tanulmányozta. 1986-ban egy hónapig az Egyesült Államokban volt tanulmányúton. 1988-ban a brüsszeli Jules Bordet intézetben a granulocyta-AB kölcsönhatást, továbbá a csökkent védekezőképességű betegek fertőzéseit vizsgálta.

Munkahelyei:

Egyetem előtt a Budapesti KÖJÁL-nál dolgozott; a rovar- és patkányirtás terelte érdeklődését az ectoparasitosisok és a zoonosisok felé (ld. Gerlóczy Zsigmond).

1975/76: Kállai Éva Kórház krónikus belgyógyászati osztályán működött.

1976. október 1-től dolgozott a Főv. Tanács VB László Kórházában.

1997-től a IV.sz. Fertőző Belgyógyászati Osztályt-, majd az I.sz. Infektológiai Osztályt vezette.

Negyvenhárom évnyi László Kórházi tevékenység után 2019. májusa óta nyugdíjasként számos eü. intézmény támaszkodik infektológus konzíliáriusi munkájára.

Tevékenysége egy szakma fejlődését-föllendülését hozta magával. Akkoriban, a 80-as évek elején infektológus érdemben még nem foglalkozott súlyosan immunszupprimált betegek fertőzéseivel.

Évekig járt Szalka Andrással a Szabadsághegyre, a III. sz. Belklinika lázas neutropeniás betegeihez.

Az Orvostovábbképző Intézet megszűntével, továbbá Nyerges és Budai professzorok nyugdíjaztatása nyomán a kórháznak, ill. az infektológia oktatásának a középső régióban nem volt nevesített egyetemi háttere. Ezért Szalka főorvossal szorgalmazták Ludwig professzor átkerülését a Péterfy S. utcai

kórházból a Lászlóba, ill. a Semmelweis Egyetemen működő infektológiai munkacsoport élére. Megalapítani javasolta az azóta is működő gyermekinfektológiai szekciót.

Szintén hozzávetőleg tíz éve proponálta társszakmákkal közös ülések megszervezését. Meg is valósult jónéhány: intenzivisták, hepatológusok, diabetológusok, állatgyógyászok részvételével.

Szintén a magyar infektológia aranykorában ('90-es évek) fölfrissítette a Gerlőczy emlékérem adományozásának hagyományát.

A szakmai tagozat tagjaként föladatának érezte a vidéki infektológiai osztályok működésének föltérképezését és segítését.

Olvasatai alapján újdonságokkal próbálkozott: Intralipidbe AMP-B-t kevert a farmakodinámiás és –kinetikai hatás javítása érdekében.

Bevezette hazánkban a székletTx-t és többeket indított el ezen az egyáltalán nem rögzös úton. A felnőtt betegekkel foglalkozó infektológus kartársai szorongtak gyermekbeteg láttán (mi, gyermekorvosok, fordítva). Ő elméletben csaknem annyira ért a csecsemők tüdőgyulladásához, mint a diabeteses láb infekcióihoz. A legpragmatikusabb ismerethalmazzal bíró hazai infektológusok egyike. Született konzíliárius.

Elsősorban szívvel dolgozik! Klinikusi körökben súlya van a szavának. A beteg érdekében –ha szükséges- kíméletlen őszinteséggel konfrontál kollégákkal.

Másik szívügye a csökkent védekezőképességű betegek fertőzéseinek kórismézése-kezelése. Jellemző jelenet az ICAAC-on: a hajnali hét órakor kezdődő neutropeniás lázzal foglalkozó „Meet the Professor” szimpóziumon az általam kizárólagosan látott két magyar részvevő egyike volt; a másik Rókusz doktor.

A mikrobiológiai laboratórium mindennapos vendégeként gyakorta vitt magával HK palackokat, hogy azokból ezt-azt („Staphylo”-t, nemfermentálót stb.) rendeljen. Előfordul, hogy megsértődik, ha nem azt szolgálják föl, amit rendelt és aminek szerinte ki kellett volna nőnie. Tevékenysége során a mikrobiológust tekinti a legfontosabb konzíliáriusnak: odamegy-referál-gondoskodik a minta illetékes kézbe kerüléséről. És főleg: tanul tőle! Szenvedélyes oktató. Gyakran hívott bennünket, gyermekgyógyászokat egy-egy érdekes kórképben szenvedő felnőtthez.

Az osztályán képződő rezidenseket és fiatal orvosokat rendszeresen cibálta magával konzíliumaiba. Ezzel párját ritkította főorvos kartársai között. Az osztályán minden fiatal kolléga szakmai fejlődését támogatta: előadások, részvétel külföldi kongresszuson, tanfolyamon, ösztöndíjak, közlemények írása.

Járványügyi érdeklődése és ismeretei nagyban segítik egy-egy kórisme megállapításában, pl.: (Dalmáciai nyaralás során dalmatinerektől akvirált leishmaniasis). Kreatív az együttműködése –főleg- más kórházak arra érdemes epidemiológusaival. A legjobb példa erre a GOKVI-s tevékenysége az ottani szakasszisztenssel.

Számtalan közös kongresszusi részvételünket megdöbbentő kulturális és kultúrtörténeti ismeretekkel teszi színessé. Ahogyan a szakmában, a szakmapolitikai és kulturális történetekben is érzékkel tapint a lényegre. Nemcsak azt tudja, melyik szimpóziumra érdemes bemenni, hanem azt is, hogy aznap este mi a programja a Musikvereinnek.

Eddig a hivatalos. „A magán”: őt keresték, nála ápolódtak sokan kollégáink közül.

És végül: a múlt (mármint: múlt hétfő).

Szerencsés és továbbra is gazdag infektológusi tevékenységet kívánok az egyik leghasználtabb –és nem elhasznált- magyar fertőzőgyógyásznak.